

Bojana Plemić

METAFIZIČKO SLIKARSTVO

Iz Kolekcije Miloljuba i Ivana Perića

Galerija Progres, 03 – 29. juli 2006.

Jedan od prvorazrednih događaja naše likovne scene ovog leta bilo je predstavljanje kolekcije Miloljuba i Ivana Perića u Galeriji Progres. Sigurno već dobro poznatu stručnoj publici i kolekcionarima, kolekciju je imala priliku da vidi šira publika i da uživa u veoma prefinjenom odabiru dela, odličnoj postavci i kvalitetnom katalogu. Svi preduslovi jedne zaista uspešne izložbe ovde su bili ispunjeni.

Kolekcija slika Miloljuba i Ivana Perića predstavlja pre svega dokaz da i u teškim vremenima u kakvim danas živimo, ljubav i strast prema umetnosti opstaju i da su upravo one jedini pravi pokretači. Otac i sin, moramo napomenuti poreklom iz prosvetarske porodice, opremljeni isključivo bogatstvom duha, a vođeni sopstvenim ukusom i estetikom, stvorili su jednu zavidnu kolekciju od preko 300 umetničkih dela.

Odabir predstavljen u Galeriji Progres pod nazivom Metafizičko slikarstvo uglavnom se zasniva na autorima koji su obeležili drugu polovinu XX veka, kao i nekim mlađim slikarima, kako onima koji su već uveliko pronašli mesto na našoj likovnoj sceni,

tako i onim manje poznatima. Ono što je zajedničko izloženim radovima jeste da su u pitanju umetnici koji uglavnom naginju figuraciji, ali svi sa izvesnom sklonošću ka fantastičnom, oniričnom, metafizičkom. Ako bi se mogao naći zajednički imenitelj prikazanih radova, počev od autora Medijale, pokreta koji je dominirao našom likovnom scenom 50-tih godina minulog veka, pa do slikara mlađih generacija, to bi upravo bila sama atmosfera slike koju je nametnulo medijalno slikarstvo i koja je bliska pomenutim kolekcionarima usmerila njihovu sakupljačku strast određenim tokom, verovatno odražavajući njihovu okrenutost jednom specifičnom načinu razmišljanja. Slika kao sopstveni univerzum, paralelni svet postojećem, sa svojom prostornošću i naglašenom atmosferom, konstanta je koja je spojila veliki broj prikazanih umetnika ali i Miloljuba i Ivana Perića, kao predmet beskonačnog istraživanja i radoznalosti u sagledavanju života i njegove refleksije u umetnosti.

Izloženi su uglavnom radovi manjih formata, odabrani sa izuzetnom merom. Neki od njih zaista su kurioziteti, posebno kada je reč o mlađoj publici, koja je tako imala priliku da vidi par minijatura Leonida Šejke, jednog od osnivača Medijale, ili pak rad profesora Branka Miljuša iz 1958. god. Iako sa rizikom da se upadne u suvoparnost nabiranja, iz poštovanja prema umetnicima, koji zaslužuju epitet "odabranih" u srpskom slikarstvu nemoguće je barem nepomenuti ostale autore. To su: Siniša Vuković, Milić Stanković, Kosta Bradić, Milovan Vidak, Uroš Tošković, Vladimir Veličković, Ljuba Popović, Dado Đurić,

Svetozar Samurović, Olja Ivanjicki, Ksenija Divjak, Mario Maskareli, Miro Glavurtić, Cvetko Lainović, Miloš Šobajić, Vojo Stanić, Dušan Gavela, Mladen Srbinović, Radomir Reljić, Igor Vasiljev, Stanko Zečević, Borko Niketić, Ljubodrag Janković Jale, Mihailo Đoković Tikalo, Marina Nakićenović, Dragoslav Živković, Dejan Ulardžić, Željko Đurović, Dragan Vuk Račić, Vladimir Dunjić, Vasa Dolovački, Milan Tucović, Sergej Aparin, Katarina

Zarić, Ratko Odalović, Žika Popović, Budimir Dimitrijević. Usmerena ličnim strastima i modelovana sopstvenom estetikom kolekcionara, predstavljena postavka u celosti je reprezentativan prikaz, pa uz izvesnu zadržku može se reći i presek srpskog savremenog slikarstva poslednjih nekoliko decenija. Dokaz da ima mnogo onih koji umetnost stvaraju, ali još važnije, da ima i onih za koje vredi stvarati.